

IANO
BIFRONTI STRENA,
Sive
CORNUA.
CALENDIS
IANVARII. 1622.

Authore Joanne Leochæo.

Ridendo dicere verum, Quid vetat ?

ANDREAPOLI,
Excudebat Eduardus Rabanus,
ANNO DOMINI 1622.

IANO

BIRTON

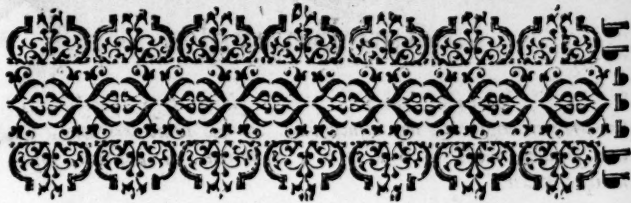
CORNIA

ST. D. S.

IANVARI

...

...

LECTORI

BENEVOLO.

ON defuturos scio plerosque, Lector humanissime, qui, vixdum his primâ fronte visis, nugosissimum omnium me Poetam, statim proclament. Id, ego, aequi bonique, sicut & alia, fero. Neque enim unquam inficias ibo, quin talis ego semper hætenus: quin & nunc talis. Ecquid enim potius, nisi ipsam velim animam agere? Præsertim verò, hoc, quo Musæ, Musarumque sanctiorum Mythe, despectui & ludibrio penitus, fastidiosissimo sæculo. Otia non placent. Si Musis sacrificandum; in obscuro illud: & obdueto, ne vulgus videat, velo. Et sane, qui sapit, ita se temperabit: ut potius, de falsis in carmine mecum nugari, quam, vera in carcere porro cum miseris pergat negare.

CORNIVM autem hanc novam strenam, non est quod quis exhorrescat. Numeris enim conclusa suis, & quasi arctioribus constricta vinculis, ludendi sibi licentiam datam, ledendi libertatem negatam, satis norunt. Nec tantum ut bilem, quam ut splenem, tibi, Lector,

Lectori Benevolo.

hi, Lector, moveant, laborant. Tu, si placet, lege. Videbis, visus bodierni originem, non injucundam. Et quo fonte derivatus, hic tam frequens modò CORNVVM torrens, in Patriam, populamque fluxit.

Ceterum, priusquam hinc ego pedem, paucis te volo. Deo vides Cornua hæc à me inscripta. Jcis quare? Divina sunt. à Diis fluxerunt. Iano autem eo majori jure debebantur, quod hæc sub ejus tutelâ Calendæ. Si mortalium alicui obtulisset; illius in me certò commune odium, ejusdem vero, cum aliis privatam subverebar licem. Quod, æquo nempe jure, Cornua sibi, unaquaque conjugum domus, deberi, fortassis contenderet. Itaque, ne barbarum novarum ego auctor, malui, apud Deum securè ridere, quam inter mortales, cum periculo communi ringere. Tu interea, Vale, Tibique unà, ac mihi, felicem hunc undequaque IANVM precare.

JANO BIFRONTI

STRENA,

Sive

CORNVA.

CALENDIS IANVARII 1622.

Temporis, O, toties in se redeuntis origo,
Iane Pater, rapidum Phœbi quâ dirigit axem
Portitor hinc Helles; hinc fessos æquore currus,
Squameus occidui recipit successor Aquarî;
Audi vota libens: festisque, assuete, Calendis,
Carminibus quandoque meis, donisque vocari;

Adlis nunc: faustoque tuam da currere lucem

Omine. Nos, (Mulis quæ maxima sæpe supellex,)

Carmina; nos pleno quò multum copia CORNV

Fergusidum fœcundet agros, neque nobile munus,

Aut nimium tenue, heic tibi CORNVA pauca dicamus.

Et quid enim potius? Iam NVGAS Gallica Siren,

Arguti que simul vanâ cum carminis VMBRA,

Et NIHIL, & quicquid lepidus dictavit Apollo,

Obrulit. An nostræ sua dêerit gratia Musæ?

Accipe. Forte alii poterit majora Camœna,

Nulla tamen mage blanda dare; aut mage grata Deorum

Auribus. In toto quid enim nisi CORNVA cœlo?

*Iano Cornua
dicantur.*

*Ratio quod
Diis gratif-
sima.*

A 3

A Iove

*Cornua Deo-
rum.*

1. Iovis.

A Iove principium. certè Iovis omnia plena
CORNIBVS. Agolicæ quis nescit CORNVA vaccæ?
Per freta Agenoreæ vel quis fraterna puellæ
Vectorem: variis ornatum CORNVA fertis?
Aut quis, in Antiopâ, Sathyro ludente BICORNI,
Furta: Lycaoniâ vel quid peccator in ursâ,
CORNIBVS, & castam vultu simulante Dianam,
Fecerit, ignorat? quis enim imago CORNVA ferret;
Quam qui CORNIGERAE nutritus lacte capellæ:
Virque gregis quondam, quum turba Typhoëa Divum
Pulla polo, fugeret: Phariisque lateret in oris:
Vnde olim, siccis Libyæ sitientis arenis,
CORNIGER auditis respondit gentibus Ammon?

2. Phæbi.

Nunc mihi Nysæum, Clarium nunc adspice numen:
Latozæ, Semelesque ambustæ fulmine prolem:
CORNIGER ille, atque hic Deus est. de CORNIBVS, annum
Orditur Phœbus; quumque est ad CORNVA ventum,
Flectit iter: madidosque obscuris nubibus Austros
Deserit: alta petens. nitidi, tum, CORNVA præter
Quid radii Solis: subtilia tela dici?

*Vnde Moses
cornutâ fron-
te.*

*Vnde cornua
ascribantur
Regibus.*

*Vnde Dæmo-
nes mali cor-
nuti pingan-
tur.*

3. Bacchi.

Atque hinc CORNIGERVM commenta est fabula vatem:
Isacidum qui dux, profugus Nilotide terrâ,
Effugit tumidi crudelia iussa Tyranni.
Hinc quoque, quos rerum dominos, mundique Monarchas
Constituit Fortuna potens: sua iussit adesse
CORNVA: Callaico quamvis speciosa metallo.
Nam robur, summumque notant, & CORNVA magnum.
Et quicquid virtute alios super eminet omnes.
Et quicquid terrorem animis, atque auribus, acrem
Ingeminat. Strygiis, ita, CORNVA Dæmonas umbris
Ferre, metu vulgus perculsum credit inapi.
Verum age. CORNIGERI texatur carminis ordo.
Qui sua de CORNV statuit genialia primus
Pocula: & egregium docuit miscere Falernum:
Cui stata Thebanæ celebrant Trieterica matres:
CORNIGER est Bromius: cunctorum carmine vatum.

Nec

Nec minus alta, pater forti qui saxa tridente,
 Et pede fundamenta quatit, tellure sub imâ,
 Arbiter Ennosigæus aquarum: CORNIGER audit:
 Dux modò lanigeri factus gregis: inde bubulcus:
 Aut armenta inter vaga torvus BVCEA taurus:
 Perditus, & Paphiis traiectus pectora telis:
 Perditus, insanum quis enim exuat æger Amorem?
 Aut quem non faciat Puer hic nova CORNVA ferre?

4. Neptuni.

At Deus armipotens, vallo qui CORNVA solers
 Applicat: & Geticos armato milite campos
 Complect ovans, postquam litui, clangorque tubarum,
 Pertrinxere aures: & rauco CORNVA cantu
 Accendere animos speratæ laudis amore:
 Nunc dextrum prius ire iuber, nunc forte sinistram,
 CORNVA nunc paribus sese hosti inferre maniplis.
 Inde adeo, arreptis Martem quum posceret armis
 Gallica vis: galeas latè fulgentibus olim
 CORNIBVS, aut blandis cristas ornavit alaudis.
 Inde adeo, Romana ævo CORNVTA sequenti
 Dicta cohors, volucrem clypeo gestavit iungem.

5. Martis.

Iam furum favor, & pacis, bellicque minister,
 Interpret diuûm, atque hominum, Cyllenius ales,
 Alma Iovis proles, speciosis CORNIBVS hircum
 Induit: & celsi solus iuga summa peragrans
 Taygeti, Paphio gemuit grave vulnus ab arcu.

6. Mercurii.

CORNIGER Arcadiæ, CORNVTI patris imago, 7. Panos.
 Pan Deus, ille aries, ille hirci CORNVA sumpsit,
 Quum fureret Nymphas. domicorem ille orbis Eoi,
 Per longinqua comes terræ deserta sequutus:
 Terruit adversas vano clamore phalanges:
 Inque acie victrice Dei, numeroque, modoque,
 Ordine dispositis, bene CORNVA prima locavit.

CORNIGERI Satyri celeres. & rustica Fauni
 Numina. cuique amnes liquidi, vel flumina parent:
 Banna, Taus, Tamis, Canada, & Diæus Oaxes,
 Vistula, Byrsa, Albis, Tanais, tumidusque Maragnon,

8. Deorum
rusticorum, et
fluminum.

Rhenus, & Alpheus, Rhodanus, Tyberinus, & Hebrus,
 Nilus, & Euphrates, Gangēsque, & Phasis, & Ister,
 Et Tolhera ruens, Scythiciq̃ue Borysthenis unda,
 Et Niger, & Senega, & præcipitatus Hydaspes;
 Quosque referre mora est: omnes qui, CORNIBVS æquis,
 In mare cæruleum rauco se murmure volunt.

9. *Deorum in
 varias for-
 mas se mu-
 tantium.*

Vos quoque, quos varias fama est sumpsisse figuras,
 Fatidice O Nereu, Vertumne, & maxime Proteu,
 Credere quid veritum; nova CORNVA sæpe tulisse.

10. *Lunonis.*

Ipsa etiam superum Iuno Regina, Iovisque
 Et foror, & conjunx, niveâ, Saturnia, vaccâ
 Dilituit: secura illis quæ riserat ante
 CORNIBVS, Inachiae mutatâ in fronte puellæ.

11. *Diana.*

Sed quid ego longo reliquorum carmine divum
 CORNVA pertexam? sæpe est CORNVA Diana;
 Quâ quondam visâ, timidâ nova CORNVA fronte,
 Præda suis canibus, gessit Cadmæus heros.
 Venantum cui turba, aprum, ramosave cervi
 CORNVA sæpe dicat. cui, Romula multa propago
 CORNVA torva boum sacras suspendit ad aras.
 CORNVA amat Cytheræa, & quæ Dea protegit arces
 Pallas Erichthonias; aries cui CORNIBVS altis
 Aedibus in mediis. Et qui non CORNVA nosse
 Ignipotens vellet; si non sua CORNVA nosset.
 CORNVA amat pater Vmbrarum; noctisque silentis.
 Et puer arcitenens; telis metuendus, & arcu.
 Et quodcumque aliud numen, vel Nilus adorat:

12. *Reliquo-
 rum Deorum,
 & Deorum.*

Vel metuit. Nitidi nunc mœnia suspice mundi,
 Aurea, sublimi semper radiantia flammâ:
 CORNVA quot lucent? Hic portitor Europæus,
 CORNIBVS auratis; nitet illic portitor Helles.
 Hinc capra tristè minax pluviis, atque inde coruscant
 CORNIBVS inter sese obnixis molliter Hædi.
 Ast hinc ægoceros, fixum Chirona sagittis
 Excipiens, madidi sydus compellat Aquarû.

*Cornua in
 celo, sive sy-
 dera cornuta.*

Cornua in

Nunc terræ, vitreique animo metire profundi

Neptuni

Neptuni mecum campos; tripliciſque meatus
Aeris: inque obitus variante, ortuſque, parumper
Orbe manens, noſtro vide an & ſua CORNVA mundo.

*ſublanaribus
regionibus.*

Aere cervinæ volucres, & Rhinocerotes,
Aere, iter liquidum, capræ de nomine dicta
Capit avis: lateque volans ſtridentibus alis,
Æx fremit. Et capricalka Caledonis, & caprimulgus.

*1. In aere,
ſive aves cornuæ.*

Verum, Biſtoniis quondam qui rector in oris
Fœdus epops, vario diſtinctus membra colore,
CORNVITVM caput uſque gerit. Sic Phalidis ales,
Sic parua ſeſe oſtendunt: lucemque peroræ
Noctis aves multæ: cuique haud pars ulla lienis
Exſuperat capriceps: quique æquoris ima colymbus
Scrutatur: frontemque Dei qui CORNIBVS æquant
Manalii, tragop: ſic plurima ſæcla volantum.

CORNIGER Oceanus, CORNVITIS piſcibus eſcam
Præbet. In hac Cypris (ſi fas modo credere) tuta
Delicent ſpecie: Divo comitante puello.

*2. In aquis,
ſive piſces
cornuæ.*

CORNIGERA eſt piſtrix, & robora balenarum.
CORNIGERÆ Arctoæ vaſti ſunt corporis oræ.
CORNIGER ægoceros. cochlea. aſtacus. & caraborum,
Oſtipedumque genus cancerorum. Sus quoque in undis
CORNVA tert: & Taprobanes prope litora viſæ
Sæpius, immanes Satyrum, Panumve catervæ.

Quid, quod CORNIGERIS piſces animantibus, atque
Aeræ gaudent volucres. Ita, credula perdix,
Aucupis infelix cervum referente figurâ
Fallitur. Et ſimæ piſcator pelle capellæ
Teſtus, ad exitium ſargos adleſtat amantes.

*Sympathia
tam avium,
quâ piſcium
cum cornige-
ris animali-
bus.*

Vndique CORNIGERIS in ſummas montibus auras
Nititur, aut reſonum late procurrir in æquor
Terra parens; variâ protendens CORNVA fronte.

*3. In terra,
ubi*

Adſpice concretum glacie, æternaque pruinâ
Vrſellum. Iuramque. & culmina Pyrenæa:
Aereaſque Alpes. & fratrum nomen Ocellos.
Parnalliſque apices. Septemque cacumina Martis

*1. Montes
cornuæ.*

2. Animalia
diversimodè
cornuta.

Ausonii. gelidæque Hyemis glacialis testæ
Dofrinum; quæ Lappus hebet: quæ frigore multo
Finnique, Sueonéque incingunt pellibus ora.
Cerne alios quos fama refert celeberrima montes:
Tot se verticibus cellam, tot CORNIBVS ipsam
Surgere Tellurem, & se Cælo inferre putabis.
Ipsa, greges pecudum interea sub montibus altis,
CORNIBVS egregios, pascens, errare fugaces
A jaculis cervos: actasve in retia damas:
Valle vider multâ. ramosis CORNIBVS ille,
Palmatisve tumet. satis alter simplice CORNV,
Aut duplici tutus. directæ huic CORNVA tendunt
In terram: in cælum alii sua CORNVA surgunt.
Ille redunca habet, hic connexa, ast alter adunca,
Ille supina, alius moritancia CORNVA gestat.
Illic it caper. hic aries. taurúsque feroci
Fronte minax. timidæque alces: CORNVque stupendus
Mounoceros, quacunque orbis later abditus orâ:
Quorum pestiferi vim frangere fama veneni
CORNVA: & occultis morbos depellere causis.

Vfus ex cor-
nibus anima-
lium terre-
strium.

1. Ad Medi-
cinam.

Iamne operæpretium, postquam hæc ad CORNVA ventum;
CORNIBVS ut cervi referam, quæ magnus Apollo,
Quæve capræ, Phœbo, Nymphæque Coronide natus,
Munera contulerit: quum cervus Phœbus: & ille
Dicatur simæ nutritus lacte capellæ?
Cervorum in cineres redigas si CORNVA: ventrem
Astrictum hac referabis ope. a porrigine fœdâ
Securum dabis usque caput. sanguenque vomenti
Proderis. at capræ in cineres si CORNVA solvas:
Corporibus, pigro quæ sunt devincta veterno,
Auxilium attuleris. tenero redimicula collo
Si pendere sinas scarabæi CORNVA nigri,
Amulera dabis parvis in dira puellis
Murmura: & Atracii damnatas carminis artes.
At contra Æthiopum fœcis fervoribus agris
CORNVTI Ammonis lapis est: (nam CORNVA flavi

Arietis

Arietis insculpsit solers narura lapillo.)
 Qui si victa gravi sternantur membra sopore :
 Turbida mirarum pariens insomnia rerum,
 Horrificâ lufam terreat imagine mentem.

CORNVA diversis rerum Natura creatrix
 Vifibus indulfit. potat hic de CORNIBVS. ille
 CORNIBVS admittit lucem per tefta : diemque
 Excipit : inclufam vel fundit in obvia lucem.
 Cuspidad hic præfixa haftilia. pellit odores
 Ille domo: retrâfque auras : & plurima folers
 Mutuat à CORNV. nec tantum CORNVA in ufus ;
 Delitiis ceflere etiam : quum fublita, vel quum
 Tincta nitent : vel quum pingendi mira libido,
 Effinxit vario fpeciofa CEROSTRATA lufu.

CORNEA de tunicis oculorum quattuor, una.
 CORNEA de geminis Somni certiffima portis.
 Et nifi fibra mihi penitus fit CORNEA cordis ;
 CORNEA frigentem quondam quæ pertulit undam
 Arcadii fontis muli ungula : ferreâ cûi vis
 Cederet : aut fixo duratum adamante metallum.
 Dirigit inflexo fua Parthus fpicula CORNV.
 Siftitur auratis facras pia viâima ad aras
 CORNIBVS : ingenui perfufis flore Lyæi.
 CORNIBVS inflatis, Iericho collapsâ ruina
 Traxit. ad innumeris exftructam CORNIBVS aram,
 Cantibus, & choreis Delus pzana fremebat.
 Littera Pythagoræ, rectum, pravûmque, BICORNI
 Fronte notat. nivei decorabat CORNVA cervi
 Frondibus, & raris Latialis Sylvia fertis.
 Bos, nummum niveis argenti CORNIBVS, olim,
 Cecropidis, Latifque fimul signabat. & inde
 Blandus erat Craillo foli, fatis afper in omnes
 Scurra alios. nempe hunc quod fœnum ad CORNVA ferre,
 Illa boum oculis & fciret CORNVA habere.
 Ora Caledoniæ, juri parere negantes
 Indicat: inflato per publica compita CORNV.

A 6

Est

2. Ad alios
 vitæ primo
 utiles.

Inde juven-
 dos refpe-
 ctus.

Cornua infu-
 per aliamif-
 cellanea.

Est quoque, qui Tamisis nisi ad ostia *CORNVA* pendat;
Infelix veteri dominus migrabit agello.

Illa potens, torum bello quæ fulminat orbem,
Magna Ocomanna domus, crescentis *CORNVA* Lunæ
Sumpsit: ad egregiæ sibi clara insignia gentis.

Qualia desumpsisse alios sibi *CORNVA* passim
Cernere nobilium est: si quis modo stemmata quærat.
Gentiles veterum aut clypeos inspiceret avorum.

Aurea, militiæ Burgundicus arietis ordo,
Pro decore, & titulis elegit *CORNVA* primis.
Nam quid enim aut aries, aut fulvo vellus in auro,
Conferat eximio, si desint *CORNVA* honori?

CORNVA, deliciis quæ adsunt genialibus: & quæ
Lege Phrygum mæstâ, quum stat producere manes,
Funera decantant: tristicque in margine cippi,
Apparent variis variè exornata corymbis.

Multa sed hæc nimium modò *CORNVA*. concipe portum;
Non malè namque vago tantum spatiosa profundo,
CORNVA, Musâ, tuarum huc verteris antennarum.

*Vnde fluxe-
rit, quod ho-
die cornuti
dicantur, qui;
bus uxor
mæcha.*

1. *Naturalis
Ratio.*

2. *Naturalis
Ratio.*

3. *Naturalis
Ratio.*

At prius, O Erato, Pindum, & Parnassia paulum
CORNVA, & Ascræi laticis vaga murmura linquens,
Advenias: vatemque, haud averfata, precantem
Edoceas: cur cui genialis fœdera læsti,

Conjuge sunt mæchâ, projecto rupta pudore,
CORNVA dicantur mediâ succrescere fronte:

Anne, quod indicium sit deridentibus aptum,
Extendant digitos ut tanquam *CORNVA* binos?

An, quod conjugii qui dicitur annulus, & qui
Connubium signat: postquam disrupta dehiscunt
Hinc, illinc latera hanc: ferat omni parte figuram?

An vero potius, cui mæchâ, & adultera conjunx
Contigit: huic hirci à priscis data nomina: cujus,
(Vt capra,) matris erat soboles; incerta parentis?
Nempe, quod haud ullo teneræ ductore capellæ
Pascantur capro: quum, sit dux ipse juvenis
Taurus ubique suis: balantum & pluribus unus

Sufficiat

Sufficiat quandoque aries : pro conjugē quavis
 Qui nunquam adversā fugiat concurrere fronte :
 Degener interea quando caper, ipse capellam
 Incendi ante oculos dilectam cernat : & adstans,
 Rivalem ferat : & communem admittat amorē.
 Sic ego, sic pulsus Erato pulcherrima chordis.

Forte, Venus vario correpta Cupidinis arcu,
 Polluerat castum thalami genialis honorem ;
 Nōn uni commissa Deo. matrēque, patrēque
 Prodebat vultu, nomēque utriusque gerebat,
 Salmaciā, juvenis, qui dum se perluit undā,
 Fœmina, virque fuit. Martem sibi blanda parentem
 Fecerat Hermione, nec tantum diva, Deorum
 Se placitis thalamis furtivo junxit amore :

Ausa sed humanos etiam affectare relicto
 Concubitus cœlo. notus formosus Adonis :
 Setosi grave vulnus apri. patriāque relicta
 Bebrycius juvenis. Phrygiūque ad fluminis undas
 Anchises. alique super : quos longa vetustas
 Occulit. interea rumore accensus iniquo
 Divorūque, Hominūque, Deus, quem Lemnia tellus
 Multa colit : resonat cū ictis incudibus Ætna ;
 Cogitat, occultos quā fallere possit amores
 Conjugis arte novā. dubitanti, animoque volenti
 Multa diu, tandem magis hæc sententia sedit.
 Cyprus amata, Deæ solemnia sacra ferebat.
 Huc igitur, roseā crines evincta coronā,
 Aëra per liquidum, teneris vincta columbis,
 Quum Venus, atque unā sumptis Caducifer alis,
 Et Puer arcitenens, & tres de fonte puellæ
 Orchomeni, venere : & multo Gaudia risu :
 Tum quoque, mutatā sed enim fallente figurā,
 Advolat ignipotens : atque hirci CORNŪA sumens,
 Solus Acidaliā latuit, Vulcanus, in umbrā.
 At Dea, desertis, queis hauserat ante, Cytheris,
 Coryciūque crocum ; statēque, & thuris odores :

*Ratio Poeti-
 ca à Venere,
 & Vulcano
 marito.*

Huc

Huc quoque secretos, Maïæ cum prole, ferebat
 Occultim gressus : & gramine læta resedit ;
 Inter amaracinos flores : & lilia blanda :
 Et violæ decora : & ferrugineos hyacinthos.
 Tum pater, ut fuerat furii accensus amoris,
 Mulciber, oblitus sumptam posuisse figuram,
 Extemplo ruit : interea Venus aurea quando
 Mellea purpureis referebat basia labris.
 Agnovere dii, sonitum : remittuntque ruentis
 Calce citâ, subitoque unâ respexit uterque.
 Et defixa videt, speciosi CORNVA capri,
 Arboris in trunco. quæ dum convellere tentat :
 Incipit esse Deus, viso, Cytheræa, marito,
 Et pariter, motis, volucer Cyllenius, alis,
 Avolat ad superos. Fugientem claudus urrumque
 Lemnius insequitur. Selesque ante atria magni
 Celsa Iovis sistit : vetitos conquestus amores
 Conjugis : & nuper violato basia lecto.
 Quæ dum commemorat, divis præsentibus : atque
 Singula facta notat : postquam hirci ad CORNVA ventum ;
 Tum verò, in toto risus fuit unus Olympo.
 At verò, Omnipotens verbis solatur amicis
 Iupiter : & meliora jubet sperare dolentem.
 Et licem, monet, ingentem cum munere formæ
 Esse pudicitæ. Venerem dilexerit æquo
 Cur magis, esse sibi, divum non imputer ulli.
 Libertate opus esse uxoribus : ilicet illam
 Quæ jam aliàs nolit, rupturam vincla : volenti
 Incallsum obniti : neque enim vel saxa, vel ignes,
 Aut illi armatas obsistere posse phalanges.
 CORNUIBUS interea, (quando quoque CORNVA sumpsit,)
 Muneris hoc præbere novi : ferat ilicet illa,
 Quisquis abhinc thalami rivalem uxoris habebit.

Rationis Lo-
Eticæ fides ab
historus.

Dicta fidem sumpsere Dei. Nam prorenus inde,
 Ipsa Venus, populum sua Cypria rura colentem
 Traxit in exemplum : CORNVTA que turba virorum
 Crevit:

Crevit: Et ipsa olim quandoque CERASTIA tellus
 Dicta fuit priscis. Cippo quoque CORNVA, Somnus
 CORNIGER ipse, dedit. Byzantinusque Monarcha,
 Dum procerum illudit turbæ, sanctique Senatus:
 Iactat & illicitas Veneres: furtivaque cunctis
 Gaudia coniugibus: populi spectantis ad ora,
 Inque fori medio, cælorum CORNVA multa
 Cervorum affixit. Nunc undique CORNVA fusa,
 Per Mare, per Terras: toti sunt fabula Mundo.
 Hæc Dea. Et arcanâ tangens mihi pectora lauro,
 In Pindi juga se, norumque Heliconæ recipit.

Nunc, mea ne innumeris quoque crescat pagina vana
 CORNIBVS; Eoæ veluti propè littora Goæ:
 Hætenus ista quidem. nam, quamvis multa supersint,
 Tot tibi, lane, tamen dum CORNVA carmine sacro,
 Quot dedit esse dies redeunti Cynthius anno;
 Ad sua CORNIGERYM sit ducere CORNVA librum.

Epilogus.

*Tot cornuti
 versus Iano
 hic dicantur:
 quot dies in
 anno Solari.*

F I N I S.

